

ikke har været for at faa en legal Bemyndigelse — den behøvede han ikke —, men for at høre, hvad Finansudvalget mente om Spørgsmaalet. Men naturligvis kunde Landstinget sætte en saadan Anmærkning ind paa Finansloven, og Ministeren blev saa spurgt om, hvad han i saa Fald vilde gøre, hvorledes han saa vilde klare sig overfor det udenlandske Firma, som nu skal levere Lokomotiverne. Jeg antager dog, at der maatte underforstaas, at en saadan Anmærkning ogsaa blev vedtagen i det andet Ting, at Finansloven kom ud med den, men hvorvidt noget saadant vilde lykkes, tvivler jeg dog noget om. Man maa ikke glemme, at Landstingets Stilling overfor Finansloven kan være svag nok, naar Talen er om at sætte et eller andet ud, som man ikke synes om, men den er ganske uholdbar, hvis Landstinget vilde prøve paa imod det andet Ting at sætte noget ind, det kan man ikke gøre. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Trafikminister havde behøvet at blive ængstelig, selv om der fra dette Tings Side var gjort Forsøg paa at sætte en saadan Anmærkning ind.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre.

Harald Jensen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde nogle elskværdige Bemærkninger om Aarhus som en By, der havde Storhedsfornemmelser. Det undrer mig ikke, at det fremkommer fra det ærede Medlem, der jo hører hjemme i Odense, og Odense kan ikke godt glemme, at den en Gang har været den store By næstefter København, og den ser med en vis Misundelse over til Aarhus, men det skal være tilgivet. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde set ned paa den lille Sognekommune, fordi jeg var kommen fra Aarhus. Det har jeg ikke. Hvis det ærede Medlem vil læse Fortrykket, vil han se, at jeg udtrykkelig har sagt, at jeg ikke vilde sige det, jeg havde sagt, som nedsættende for Landkommunen eller for det Arbejde, der udføres derude. Det ærede Medlem gjorde saa igen de militære Udgifter op for mig, og hans Udtalelser kunne egentlig godt sammendrages i de Bemærkninger, han gjorde i sit første Foredrag, da han udtalte sig omtrent som saaledes, at naar blot de ekstraordinære militære Udgifter blev lagte til Side, saa gik det nok. Det var den Trøst, det ærede Medlem havde. Den højtærede Konseilspræsident udtalte i Gaar, at den nye Skat vilde give Renten af Pengene til disse Udgifter, men den

højtærede Minister talte ikke noget om, at der blev noget til Afbetaling, og det tror jeg heller ikke, at der bliver, men saa komme vi alligevel til at slæbe med Renten gennem Aarene og med flere Renter end dem, fordi der stadigvæk kommer nyt til. Der er jo ikke noget Omraade, hvor der bruges saa meget og slides saa meget som netop paa Militærvæsenets Omraade. Det er en dyr Luksus for en Stat at være en militær Stat, naar den skal følge med; der er stadigvæk noget nyt. Men jeg skal ellers ikke trættes med det ærede Medlem om Tallene. Jeg skal kun tage de Tal, som han nu selv kom med. Han udtalte, at i Aar var der 8 Mill. Kr. ekstra paa Budgettet. Der staar nu paa Budgettet 31½ Million, og paa Tillægsbevillingsloven, som ganske vist omfatter forrige Aar, men som vi skulle lovgive om i Aar, staar der 3¼ Million. Det er 35 Millioner, Tage vi nu de 8 Millioner fra, have vi 27 Mill. Kr. til løbende militære Udgifter. Dertil komme saa endvidere de Millioner, de Summer, der staa paa de civile Budgetter. Saa komme vi alligevel op til militære Udgifter til et Beløb, bortset fra de ekstraordinære, paa omtrent 30 Millioner. Jeg har derfor fuldstændig Ret, naar jeg viser tilbage til den Gang, da Højre baade fra det ærede Medlems Side og ogsaa fra min Side og fra andre Sider, som nu tale anderledes, maatte høre ilde Ord, fordi de plejede de militære Sager for meget, og saa have vi alligevel det Særsyn, at de militære Udgifter efter Systemskiftet ere voksede med mange Millioner; naar man tager Tiden fra det sidste Aar, i hvilket Højre regerede, og indtil nu, ere de voksede med 11 Mill. Kr.

Min ærede Kollega, det ærede Medlem fra Randers (Stilling), anbefalede mig meget stærkt at stemme for det foreliggende Finanslovsforslag, thi hvis vi nu alle lod være at stemme, saa vilde der ingen Finanslov blive. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det maa han saa inderligt gerne for mig, og de øvrige Herrer maa ogsaa godt lade være at stemme. Vi have haft en Tid, hvor Folketinget ikke vilde stemme for Finansloven, hvor det var Landstingets Finanslov, der gjaldt; saa kunde vi jo faa en Tid, hvor det blev Folketingets Finanslov. Det vilde være en ganske ejendommelig Situation, naar vi saaledes fik vendt Forholdet om, men vi kom nok igennem det. Vi kunde saa maaske faa Lejlighed til at tale lidt nærmere om de store Udgifter, der gaa til Militærvæsenet, og om vi ikke kunde